

RASİM TAT'ın
VERİLECEK

Au. Nebil Varuy'a iletilmek
üzere

Görülür

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

As. Yargıtay 4. dairesinin 13 Haziran. 1972 tarihli bozma kararı'ndan sonra, İst. 3 No.lu Sıkıyönetim Askeri Mahkemesince verilen 20 Eylül. 1972 tarihli karara ait gerekçeli hükmün sahseme ait olan kısmının eleştirisi idi:

Mahkeme heyetinin elindeki dosyada aleyhime tek bir delil dahi mevcut değildi. Duruşmalar sırasında verdiğim ifadeyle çelişen hiç bir somut ifadesi ve şahit beyanı mevcut değildi. Nal böyle iken mahkeme heyeti benim huzurlarımda verdiğim - ve aksini hiç bir şekilde ispat edemedikleri - ifademden de, askeri savcunun çeşitli tehdit ve baskularla bana dikte ettiği ifadeyi geçerli saymaktadı. Eğer bunlar geçerli ve yüzde yüz doğru kabul edilecek idiyse mahkeme edulmenije ne gerek vardı. Kaldı ki o ifadelerim dahi tahriif edilmişti. Ben, "Ankara'da 1969 yılında isim Bingöl Erdumlu ile birlikte yargılandıklarım bir dava dosyasıyla, Sinan Cemgil, Yusuf Hüpel ve Münir Kamagan Akbalgayı tanıdığımı söylemişim. Ayrıca rapta karıştı olarak "Bingöl Beni bu şahıslarla tanıştırdı", olarak geçmişti.

Keza isim Bingöl Erdumlu'dan ayrıldıktan sonra kendisiyle birkaç defa görüşmüş olmam gerekçeli hükmünde --- Sonraki bu münasebetlerimin ideolojik yakınlık ve işbirliğine istinad ettiği kanvahtı dağmaktadı, cümlesiyle yer almaktadı. Bu mantığa göre dostluk ve sevgi bağlanmayla sonuç ermekte eğer ideolojik yakınlık varsa ancak bağlanan ester birbirleriyle buluşup görüşmekte idiler... bu tamamen saçma bir fikirdi.

Yine, Bingöl'ün bana evlenmek üzere olan Runi adındaki yakın bir arkadaşı sıfatıyla konuştuğu ve isminin Ulaş Bardakçı olduğunu emniyette öğrendiğim kişiye övgünün hediyesi olarak bir avize vermem, "gizli örgütün evlerini döşemek..." ve nispetler olarak bildiğim bazı gizli eşyası almak üzere çansuya çıkmam da "gizli örgütün elemanlarıyla temas" olarak değerlendirilmekteydi. O kadar gizli bir örgüt ki elemanlarının - benim de bir eleman olduğum iddia ediliyor - isimleri ve kısıltıkları birbirinden bile gizleniyor... Zanna da çansuda alışveriş ederken örgüt elemanları birbirleriyle temas sağlıyorlar ve ben evlenme hediyesi olarak verdiğim bir tek avize ile bu örgütün evlerini döşüyorum!!! eh kurnanın kılınını.

Oysa talehim reddedilmeyip Bingöl Erdumlu şahit olarak mahkemede dinlenseydi, bütün bu konularda mahkeme heyetini aydınlatacak ve benim gerek bu konularla ve gerekse olaylara katılan kişilerle en ufak bir ideolojik yakınlığım olmadığını ortaya çıkacaktı. Mahir Bayan 5-6 yıldır tanıdım. Nem esimin hem benim yakın arkadaşımymdı ve Bingöl'le evliliğim sırasında gerek yalnız gerekse benim de arkadaşım olan bazı arkadaşlarla gelip burada kaldığı almıştı. O sebeple 28 Mayıs 1971 günü de bana gelip Maltepe'deki evde kalma k istediğini söylediği zaman hiç yadırganmadım. Sıkıyönetim ilanından sonra yayınlanan listelerde onun olduğunu öğrenmiştim, fakat bana gelmeden bir hafta-on gün kadar önceki tarihli bir Milliyet gazetesinde "Mahir Bayan Ankara'da Sıkıyönetim Mahkemelerine Teslim Aldı" şeklinde bir haber okumuştum. Bu hususu kendisine

sorduğum zaman, "Evet, Aydınlık'ta yayımlanan yazılarım dolayısıyla arıyorlardı.. önemli değildi" gittim 4-5 gün tutuklu bırakıldım, demişti. Gazete haberinden ve Mahir'in bu açıklamasından sonra benim kendisinin aranmasından şüphe etmeme imkan yoktu. Ben onun Mattepedeki evde bir süre kalarak, o sıralarda aranmakta olan Binglel Erdumlu'yu saklamak için uygun bir ortam yaratma çabasında olduğumu zannetmiştim. Mahir Çayanın Ankara Seküyöretimine teslim aldığı haberi veren Milliyet Gazetesi tarafından delil olarak mahkemeye tevdi edilmiş ve dosyaya konmuştur.

Mahir Çayanın bana verip, benim de Ankara'ya götürüp örgüt mensuplarına verdiğim tediye edilen para ya gelince... ben hiç kimse den para alıp hiç bir yere götürmedim. Ve benim bu parayı aldığıma ve götürdüğümüne dair en ufak bir delil mevcut değildi. Askeri Savcının türlü tehdit ve baskıyla bana dikte ettiği ifadelerden başka hiç bir ifadeyle de kayıt edilmemişti. O ifade de ise pek çok çabılı vakitler vardı. Sözde ben bu parayı Begimen Ömer Laciner'e vermek istemişim, ve bu maksatla onun evine gitmişim. Askeri Savcı bana bunları dikte edip benim ifademmiş gibi yazıyor sonra da duruşmalar sırasında tutuklu bulunan Ömer Laciner'i şahit olarak çağırıp dinletmişler.. Niçin? Çünkü o zaman bizim birbirimizi hiç tanımadığımız ortama çıkacak ve benim yüzümü bile görmediğim bir kişiye -para bende olsa dahi- teslim edeceğim ortama çıkacaktı. Eğer Mahir bana hakikaten böyle bir para verseydi ve hakikaten Binglel ve Yusuf'u verebileceğini söylöseydi ve ben de bunu kabul ederek alırsam, alırsam o ikisinden birine verirdim. Yoksa hiç

tanımadığım bir kişi olan Ömer Tacinesî veya yine te-
sadüfen tanışma çıkan Yuvarım Emlak sahibi Selahattin
kine konsültasyon gününde böyle önemli noktalar aldığını
iddia edilen bir parayı teslim etmezdim. Ben bu
Yuvarım Emlak sahibi Selahattin isimli şahsa bir tek
defa Ankara'da Bingözü bulabilmek için verilen bir
adreste gördüm kendisine hiç bir şekilde para veya
paket vermedim. Ve kendisini bir daha görmedim,
buluklu bulunduğum gazetelerde okumuştum, bu
konuda ifadesine müracaat edilebilir. Yine gerekçeli
hükümünde aynen şu satılar yer almaktadır. "Sonuç
Pülay Paş, Ankara'ya gittiğinde Yuvarım Emlak'ı uğru-
yup Selahattinle konuştuğunu duruşma sırasında da
beyan etmektedir. Mahir Çayan tarafından Mete Haes ve
Tolip Aksoy isimindeki şahısların kaçınıp 400 bin lira
luturunda fidye alınması alayında, bu paraların bir
kismunun seri numaralarının tespit edilmiş olduğu yapı-
lan yargılamadan anlaşılmaktadır. Sonuç Pülay Paş'ın
Askeri Savcıya ifade verdiği sırada bu hususu Başka bir
şekilde bilmesine imkan yoktur. Bu itibarla paraların
bir kısmının numaralarının alınmış olduğunu Yuvarım
Emlak'ta söylemesi ile ilgili beyanı maddi vakialara
uygun görülmektedir". s. 78

Hakulnacağı üzere gazetelerden olayları takib eden
herkes bu fidye alma işleminden sonra gazetelerde alınan
paralardan bir kısmının seri numaralarının tespit
edildiğini okumuşlardır. Hatta bazı gazeteler hatta
bu paraları kullanılmayacağı ve bağlanacak olanları
haber vermeye uyararak mahkumlarla bu numaraları
listeler halinde yayınlamışlardır. Benim de bunu bil-
miş olmam ve Askeri Savcının kendi isteğine göre yor-
duğu ifadenin bir yerinde geçmiş alması beni bağlamaz.

Hiç bir şekilde delil olarak kullanılmaz.

Ayrıca Mahir Cayan'la, Hüseyin Cevahirin Matkepe-
de Sibel Erkan'ın evinde ölüm-kalım safasına gir-
dikleri bir sırada birbirleriyle konuşurken benden
bahsetmeleri ve Mahir'in "Pülâyan bizi giştemekten
başka bir suç yoktur," demesi ve bu sözü Sibel Erkan-
ın duyarak duruşmada şahadet ederken yeminli
olarak tekrarlaması, durumumu geniş ölçüde aydın-
latıcı mahiyettedir. Her halde Mahir Cayan bana böyle
büyük bir para kestini etmiş olsa, benden bahsederken
bu sözleri söyleyeceğine, paranın yerine ulaşır ulaşma-
dığı konusunda konuşurlardı. Sibel Erkan da o şekil-
de ifade verirdi.

Bütün bunlar göz önüne alınacak olursa ve bu
memleketinde hala adalatten söz ediliyorsa Yargıtayın
kararı lehine olarak bozması, hiç değilse 13 Haziran
1972 tarihli As. Yargıtay 4. dairesinin bozma kararından
sonra 3. Sıkıyönetim 3. No.lu Askeri Mahkemesinde
görülen davaya 18 Ağustos 1972 günkü duruşmada
kaçmaya ve saklanmaya sebebiyet vermeden kendili-
ğinden gittiğim göz önüne alınarak T.C.K.nun
159. maddesi uygulanması gerekir kanaatimdir.

Tülây Taş
Etiler/Beşiktaş